

Euroopa Kohus (kuues koda) jättis 12. aprilli 2018. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja Grupo Osborne S. A kohtukulud tema enda kanda.

RFi 24. novembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 13. septembri 2017. aasta määruse peale kohtuasjas T-880/16: RF versus komisjon

(Kohtuasi C-660/17 P)

(2018/C 190/07)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: RF (esindaja: *Radca prawny* K. Komar-Komarowski)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub:

- tühistada vaidlustatud kohtumäärus ning saata asi tagasi Üldkohtusse asja uuesti läbi vaatamiseks ja sisulise otsuse tegemiseks, mida on võimalik apellatsiooni korras vaidlustada;
- teise võimalusena juhul, kui Üldkohus tuvastab, et kohtuasjas lõpliku otsuse tegemise eeldused on täidetud, tühistada vaidlustatud kohtumäärus ning rahuldada kõik esimeses kohtuastmes esitatud nõuded;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

1. Väide, et rikutud on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 45 lõiget 2 koostoimes artikliga 53, kuna neid sätteid on valesti tõlgendatud. Kuna Üldkohus leidis, et mõiste „vääramatu jõud“ ja mõiste „ettenägematud asjaolud“ on sama tähendusega mõisted, siis rikkus kohus seadusandja ratsionaalsuse põhimõtet. Nende kahe termini niisugune mõistmine on vastuolus ka põhikirja artikli 45 eesmärgiga, mis peaks tagama vahemaast (poolte elukoha ja Euroopa Kohtu asukohast) tulenevate erinevuste ühtlustamise. Järelikult ei võtnud Üldkohus põhjendamatult arvesse ettenägematut asjaolu, mis muutis apellandi jaoks võimatuks tähtaja jooksul esitada hagiavalduse paberversioon (originaal).
2. Väide, et vale tõlgendamise tõttu rikkus Üldkohus kodukorra artiklit 126. Kuigi tingimused ei olnud selleks täidetud, kohaldas Üldkohus kodukorra artiklit 126 ning luges põhjendamatult, et apellandi esitatud hagi tuleb ilmselgelt vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata. Kodukorra artikli 126 rikkumine Üldkohtu poolt on põhikirja artikli 45 koostoimes artikliga 53 vältimatu ja ilmne tagajärg.
3. Väide, et ekslikult on tuvastatud, et apellant ei ole tõendanud põhikirja artikli 45 lõike 2 tähenduses ettenägematu asjaolu esinemist. Apellant on tõendanud ettenägematu asjaolu esinemist. Neil asjaoludel ei esitatud ta mitte üksnes nõutust enam tõendeid, vaid ta esitas kõik talle kättesaadavad tõendid. Selleks et tagada hagiavalduse posti teel tähtaja jooksul esitamist, tõendas apellant hoolsust, mida mõistlikult saab temalt eeldada. Saadetise postitamise kaotas apellant võimaluse mõjutada kättetoimetamise protsessi; alates sellest hetkest jäid saadetise kättetoimetamist tingivad asjaolud täielikult väljapoole apellandi mõjusfääri.

4. Väide, et rikutud on 4. novembril 1950 Roomas allkirjastatud Inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 1, artikli 6 lõiget 1 ja artiklit 14, kuna Üldkohus takistas pooltel pöörduda kohtusse ning diskrimineeris pooli nende elu- või asukoha alusel. Euroopa Liidu kõigi liikmesriikide puhul vahemaad puudutava ühtse tähtaja kindlaksmääramine Üldkohtu poolt toob kaasa selle, et poolel, kelle elu- või asukoht on Üldkohtu asukohast kaugel, sealhulgas oma riigi ääremaal, on raske pöörduda Üldkohtusse, mis seetõttu kujutab endast poole diskrimineerimist tema elukoha alusel.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 20. veebruaril 2018 – Logistik XXL GmbH versus CMR Transport & Logistik

(Kohtuasi C-135/18)

(2018/C 190/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Logistik XXL GmbH

Kostja: CMR Transport & Logistik

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohtuotsuse puhul, mis kohustab kostjat kohustuse täies ulatuses ja tingimusteta täitmiseks ning mille peale esitati päritoluliikmesriigis tavalises korras edasikaebus, või juhul, kui sellise edasikaebuse esitamise tähtaeg ei ole veel möödunud, kujutab otsuse teinud kohtu korraldus, et kohtuotsus on ainult tagatise vastu viivitamata täidetav, endast tingimust Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades⁽¹⁾ I lisas sätestatud tüüpvormi punkti 4.4. tähenduses?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas see kehtib ka juhul, kui päritoluliikmesriigis on tagatistäitmine viivitamata täidetavaks tunnistatud kohtuotsuse alusel võimalik ilma tagatise andmiseta?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav,
 - a) siis kuidas peab otsuse teinud kohus kohtuotsuse korral, mis sisaldab täitmisele pööratavat kohustust ning mille peale esitati päritoluliikmesriigis tavalises korras edasikaebus, või juhul, kui sellise edasikaebuse esitamise tähtaeg ei ole veel möödunud, toimima Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades I lisas sätestatud tüüpvormi suhtes, kui kohtuotsuse täitmine võib päritoluliikmesriigis toimuda kohtuotsuse või seaduse alusel alles pärast tagatise andmist?
 - b) Kas otsuse teinud kohus peab sellisel juhul väljastama Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades I lisas sätestatud tüüpvormi kasutades tunnistuse, esitamata punktides 4.4.1.–4.4.4 ette nähtud andmeid?
 - c) Kas otsuse teinud kohus võib sellisel juhul tunnistuse väljastada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades I lisas sätestatud tüüpvormis nii, et – näiteks selle tüüpvormi punktis 4.4.1 või punktis 4.4.3 – esitataks täiendavad andmed vajaliku tagatise kohta ja tüüpvormile lisatakse seadusesätte tekst?